

TAMIL

The Spoken Word

by

WILLIAM MARRION BRANHAM

S.டேனியல் சம்பத் குமார்
எண் 147, திருநிலை காலனி,
விச்சூர் போஸ்ட்,
சென்னை-600 103

for books contact :

S. DANIEL SAMPATH KUMAR

No. 147, Thirunilai colony,
vichoor post, chennai - 600 103

E-Mail : sdanielsampathkumar@gmail.com

Website : danielendtimebooksministry.org

Phone No : 99419 74213, 96001 71260

ஒவ்வொரு காலத்திலும்
பரிசுத்த ஆவியானவர்
THE HOLY GHOST IN EVERY AGE

ஏழாம் தூதன்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

“உரைக்கப்பட்ட வார்த்தையே மூல வித்து”

ஒவ்வொரு காலத்திலும் பரிசுத்த ஆவியானவர் THE HOLY GHOST IN EVERY AGE

 வெளி.2:11 “ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக் கடவன்”. இந்த வசனம் குறிப்பிடப்படாத எந்த ஒரு சபைக்காலமும் இல்லை. ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட காலமும், அதே கண்டித்துக் கூறலை ஒவ்வொரு காலத்தின் மக்களுக்கு கொண்டிருக்கிறது. “ஆவியானவர் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்.” ஆவியானவர் ஒவ்வொரு காலங்களுக்கும் கூறுவதை எல்லா மனிதரும் கேட்டு அறிந்து கொள்ளவே முடியாது. “அப்படியிருந்தும் தேறினவர்களுக்குள்ளே ஞானத்தைப் பேசுகிறோம். இப்பிரபஞ்சத்தின் ஞானத்தை யல்ல, அழிந்து போகிறவர்களாகிய இப்பிரபஞ்சத்தின் ஞானத்தை யல்ல, உலகத்தோற்றத்திற்கு முன்னே தேவன் நம்முடைய மகிமைக்காக ஏற்படுத்தினதும், மறைக்கப்பட்டதுமாயிருந்த இரகசியமான தேவ ஞானத்தையே பேசுகிறோம். அதை இப்பிரபஞ்சத்துப் பிரபுக்களில் ஒருவனும் அறியவில்லை; அறிந்தார்களானால், மகிமையின் கர்த்தரை அவர்கள் சிலுவையில் அறைய

மாட்டார்களே. எழுதியிருக்கிறபடி தேவன் தமமில் அன்பு கூருகிறவர்களுக்கு ஆயத்தம் பண்ணினவைகளைக் கண் காணவுமில்லை, காது கேட்கவுமில்லை, அவைகள் மனுஷனுடைய இருதயத்தில் தோன்றவுமில்லை. நமக்கோ தேவன் அவைகளைத் தமது ஆவியினாலே வெளிப்படுத்தினார். அந்த ஆவியானவர் எல்லாவற்றையும், தேவனுடைய ஆழங்களையும், ஆராய்ந்திருக்கிறார். மனுஷனிலுள்ள ஆவியேயன்றி மனுஷரில் எவன் மனுஷனுக்குரியவைகளை அறிவான்? அப்படிப்போல, தேவனுடைய ஆவியேயன்றி, ஒருவனும் தேவனுக்குரியவைகளை அறிய மாட்டான். நாங்களோ உலகத்தின் ஆவியைப் பெறாமல், தேவனால் எங்களுக்கு அருளப்பட்டவைகளை அறியும்படிக்குத் தேவனிடத்திலிருந்து புறப்படுகிற ஆவியையே பெற்றோம். அவைகளை நாங்கள் மனுஷனானம் போதிக்கிற வார்த்தைகளாலே பேசி, ஆவிக்குரியவைகளை ஆவிக்குரியவைகளோடே சம்பந்தப்படுத்திக் காண்பிக்கிறோம். ஜென்ம சபாவமான மனுஷனோ தேவனுடைய ஆவிக்குரியவைகளை ஏற்றுக்கொள்ளான்; அவைகள் அவனுக்குப் பைத்தியமாகத் தோன்றும்; அவைகள் ஆவிக் கேற்ற பிரகாரமாய் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படுகிறவைகளானதால், அவைகளை அறியவுமாட்டான். ஆவிக்குரியவன் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ந்து நிதானிக்கிறான்; ஆனாலும் அவன் மற்றொருவனாலும் ஆராய்ந்து நிதானிக்கப்படான். கர்த்தருக்குப் போதிக்கத்தக்கதாக அவருடைய சிந்தையை அறிந்தவன் யார்? எங்களுக்கோ கிறிஸ்துவின் சிந்தை உண்டாயிருக்கிறது.’’ (1கொரி.2:6-16)

‘‘அவர்கள் கண்டும் காணாதவர்களாயும், கேட்டும் கேளாதவர்களாயும், உணர்ந்து கொள்ளாதவர்களாயும் இருக்கிறபடியினால், நான் உவமைகளாக அவர்களோடே பேசுகிறேன். ஏசாயாவின் தீர்க்கதரிசனம் அவர்களிடத்தில் நிறைவேறுகிறது; அதாவது, காதாரக் கேட்டும் உணராதிருப்பீர்கள்; கண்ணாட்கண்டும் அறியாதிருப்பீர்கள். இந்த ஜனங்கள் கண்களினால்

புத்தகங்களனைத்தும் கூறுகின்றன. இழந்து போன அவருடைய ஆதரவைப் பெற ஒரே பரிகாரமுண்டு. நீங்கள் வார்த்தைக்கு திரும்ப வரவேண்டும்.

எபேசு சபையின் காலத்தையும், இந்தக் காலத்தையும் ஒவ்வொரு சபையின் காலத்தையும் நாம் ஆராயும்போது, இது உண்மையென விளங்கும், நாம் வாழும் இக்கடைசிக் காலத்தில் தேவனுடைய வார்த்தை முழுவதும் அந்தகாரப்பட்டு, மக்கள் நிலைதவறி, முடிவில் உபத்திரவக் காலத்தில் பங்கு கொள்வர் என்பதை நாமறியலாம்.

நீங்கள் உண்மையான வித்தாக இருந்தால், நீங்கள் உண்மையாகப் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெற்றிருந்தால், எல்லாவற்றைக் காட்டிலும் தேவனுடைய வார்த்தையை அதிகம் மதித்து, அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்படுகிற ஒவ்வொரு வார்த்தையினாலும் நீங்கள் பிறைப்பீர்கள்.

நம்மெல்லாருக்காகவும் இது என்னுடைய உத்தமமான ஜெபமாகும்; இன்றைக்கு ஆவியானவர் வார்த்தையிலிருந்து நமக்கு கொண்டு வருவதை நாம் கேட்போமாக.

காணாமலும், காதுகளினால் கேளாமலும், இருதயத்தினால் உணர்ந்து மனந்திரும்பாமலும், நான் அவர்களை ஆரோக்கிய மாக்காமலும் இருக்கும்படியாக அவர்கள் இருதயம் கொழுத்திருக்கிறது; காதால் மந்தமாகக் கேட்டு, தங்கள் கண்களை மூடிக்கொண்டார்கள் என்பதே. உங்கள் கண்கள் காண்கிறதினாலும், உங்கள் காதுகள் கேட்கிறதினாலும் அவைகள் பாக்கிய முள்ளவைகள்” (மத். 13:13-16). “இயேசு அவர்களை நோக்கி; தேவன் உங்கள் பிதாவாயிருந்தால் என்னிடத்தில் அன்பாயிருப்பீர்கள். ஏனெனில் நான் தேவனிடத்திலிருந்து வந்திருக்கிறேன்; நான் சுயமாய் வரவில்லை. அவரே என்னை அனுப்பினார். என் வசனத்தை நீங்கள் ஏன் அறியாமலிருக்கிறீர்கள்? என் உபதேசத்தைக் கேட்க மனதில்லாதிருக்கிறதினால் அல்லவா? நீங்கள் உங்கள் பிதாவாகிய பிசாசானவனால் உண்டானவர்கள்; உங்கள் பிதாவினுடைய இச்சைகளின்படி செய்ய மனதாயிருக்கிறீர்கள்; அவன் ஆதிமுதற்கொண்டு மனுஷ கொலைபாதகனாயிருக்கிறான்; சத்தியம் அவனிடத்திலில்லாதபடியால் அவன் சத்தியத்திலே நிலைநிற்கவில்லை; அவன் பொய்யனும் பொய்க்குப் பிதாவுமாயிருக்கிற படியால் அவன் பொய் பேசும்போது தன் சொந்தத்தில் எடுத்துப் பேசுகிறான்.” (யோவான் 8:42-44).

தேவனுடைய வார்த்தைகளுக்குச் செவி கொடுக்கும் திறமையை தேவனே கொடுத்தாலன்றி, எந்த மனிதனும் அவனாகவே அவைகளுக்குச் செவி கொடுக்க முடியாது என்பதை மேற் கூறிய வசனங்களின் வாயிலாக அறியலாம். “இயேசு அவனை நோக்கி; யோனாவின் குமாரனாகிய சீமோனே நீ பாக்கியவான்; மாம்சமும் இரத்தமும் இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தவில்லை. பரலோகத்திலிருக்கிற என் பிதா இதை உனக்கு வெளிப்படுத்தினார்” (மத்.16:17). இவ்வசனங்களை ஒன்று சேர்த்து பார்த்தால் ஒரே ஒரு ஜனக்கூட்டம் மாத்திரமே, ஒரு மிக விசேஷித்த ஜனக்கூட்டம் மாத்திரமே ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஆவியானவர்

கூறுவதை கேட்க முடிந்தவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதை நாம் காணலாம். ஒவ்வொரு காலத்திலும் வெளிப்பாட்டை ஒரு விசேஷித்த குழு மாத்திரமே பெற்றுக் கொள்கிறது. அந்த குழுவினர் தேவனாலுண்டானவர்கள், ஏனெனில் செவிகொடுக்க முடியாதவன் தேவனாலுண்டானவன் அல்ல (யோவான் 8: 42-44). ஆவியானவர் என்ன கூறுகின்றார் என்பதைக் கேட்க முடிந்திருக்கின்ற அந்த குழுவானது வெளிப்பாட்டை பெற்றுக்கொள்கிறது. அந்த குழு 1கொரி. 2:6-16ல் விவரிக்கப்படுகின்றது. அவர்கள்தான் தேவனால் பிறந்தவர்கள். அவர்கள்தான் தேவனுடைய ஆவியை உடையவர் ஆவர். அவர்கள் அவருடைய ஆவியால் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்தவின் சரீரத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்படுகிறார்கள்.

நாம் இப்பொழுது கூறியவைகளை மேலும் தெளிவாக்க, மேலும் பரிசுத்த ஆவியால் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட்டவர்கள் யார் என்பதைக் குறித்து நாம் பேசுகையில் மனதில் கொண்டிருக்கத்தக்கதாக ஒரு வேதவசனத்தை உபயோகப்படுத்தவும், இயேசு யோவான் 6:45ல் என்ன கூறுகிறார் என்பதையும் காண்போம். “எல்லாரும் தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள் என்று தீர்க்கதரிசிகளின் ஆகமத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறதே” ஆனால் ஏசாயா தீர்க்கதரிசி, “உன் பிள்ளைகளெல்லாரும் கர்த்தரால் போதிக்கப்பட்டிருப்பார்கள்” (ஏசா-54:13) என்று உரைக்கிறான். **தேவனுடைய எல்லாரும்** என்ற பதம் **தேவனுடைய பிள்ளைகளைக்** குறிக்கிறது. ஆதலால் ஒரு உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளை என்பதின் அடையாளமானது, (அவன் மீது ஆவியானவர் வந்து அவனுக்குள் வாசம் செய்கிறார்) ஒருவன் பரிசுத்த ஆவியால் வார்த்தையை போதிக்கும் போது மறுபடியுமாக கொணரப்படுகிறதே ஆகும்.

கொடுக்கப்பட்டதோ அதைக் கூறுவது அவ்வளவு முக்கியம் வாய்ந்ததாகும். ஆவியானவரின் சத்தத்தை மாத்திரம் நாம் கேட்கக் கவனமுள்ளவர்களாயிருக்க வேண்டும்.

அதை நீங்கள் இப்பொழுது காணத்துவங்குகிறீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இப்பொழுது நான் அடிப்படைவாதிகளுடனும் பெந்தெகொஸ்தேயினருடனும் நான் சேராதிருப்பது ஏன் என்று ஒருக்கால் உங்களால் புரிந்துக்கொள்ளமுடியும். கர்த்தர் வெளிப்படுத்தியுள்ள விதத்தில்தான் நான் வார்த்தையை பிடித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியவனாக உள்ளேன். நான் அதை முழுமையாகவே எடுத்துரைக்கவில்லை. அதற்கு ஒரு தனி புத்தகமே தேவைப்படும், ஆனால் கர்த்தருடைய ஒத்தாசையால் நீங்கள் புரிந்து கொண்ட எல்லா வேதவசனத்தையும் இணைத்து பார்க்க உதவி செய்யும் அநேக பிரசங்கங்களையும் ஒலிநாடாக்களையும் நாம் பெற்றுக் கொள்வோம்.

“ஆவியானவர் ஒவ்வொரு காலத்தின் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கூடவன்.” ஒவ்வொரு காலத்திலும் இது அதேவிதமான ஒரு உரைத்தலாக இருந்தது. ஆவியானவர் கூறுவதைக் கேளுங்கள். நீங்கள் கிறிஸ்தவர்களாயிருந்தால் ஆவியானவர் போதிப்பதை ஏற்றுக் கொள்வீர்கள். அதாவது, அந்த காலத்தின் வார்த்தையாகும். அந்தந்த காலத்திற்குரிய செய்தியாளன் இந்த வார்த்தையை போதிப்பான். மக்கள் அந்த காலத்திற்குரிய வார்த்தைக்கு திரும்பச் சென்றதால் ஒவ்வொரு புதிய, உண்மையான எழுப்புதல் வரும். ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஆவியானவர், “நீங்கள் தேவனுடைய வசனத்தைப் புறக்கணித்தீர்கள், மனந்திரும்பி, சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்” என்று கடிந்து கொள்கிறார். வசனத்தைப் புறக்கணித்தலே தேவனுடைய வருத்தத்தின் காரணமென்று ஆதியாகமம் தொடங்கி வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முடியவுள்ள வேதத்தின்

தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஆவியானவர் கூறுவதை ஏற்றுக்கொள்வார்களென்பதை அறிந்து, அங்கு போக ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டான்.

ஒவ்வொரு சபையின் காலத்திலும் இதே சம்பவம் நிகழ்கிறது. ஒரு ஸ்தலத்தில் வாழும் தூதன், அக்காலத்துக்குரிய சத்தியத்தைப் பெறுகிறான். அந்த செய்தியாளனிலிருந்து வெளிச்சம், இச்செய்தியானது உண்மையாய் போதிக்கப்பட்ட ஊழியக்காரரின் ஊழியத்தின் மூலம் பரவுகின்றது. சத்தியத்தை பரப்புகிறவர்கள் சில சமயம் செய்தியாளன் போதித்துக் கொடுத்ததை **மாத்திரம்** போதிக்காமல், சிலவற்றைக் கூட்டியும் குறைத்தும் போதிப்பதால், சத்தியம் கறைபட்டு, அதன் காரணமாக எழுப்புதல் உண்டாகிவிடுகிறது. பவுல், தான் கூறியதை மாத்திரம் போதிக்க ஊழியர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறான். “ஒருவன் தன்னைத் தீர்க்கதரிசியென்றவது, ஆவியைப் பெற்றவனென்றவது எண்ணினால், நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறவைகள் **கந்தருடைய கற்பனைகளென்று** அவன் ஒத்துக்கொள்ளக்கூடவன். தேவ வசனம் உங்களிடத்திலிருந்தா வந்தது?” (1கொரி 14:37) அவர்கள் இங்கே கொஞ்சம் சேர்த்துக் கொள்கின்றனர் அல்லது எடுத்துவிடுகின்றனர், விரைவில் அந்த செய்தி தூய்மையானதாக இருக்காது, எழுப்புதல் மரித்துப் போகின்றது. அந்த **ஒரேயொரு** சத்தத்தைக் கேட்க எவ்வளவு கவனமுள்ளவர்களாக நாம் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஆவியானவர் ஒரேயொரு சத்தத்தைத்தான் கொண்டிருக்கின்றார். அது தேவனுடைய சத்தமாகும். அவன் கூறினதை மாத்திரமே கூறவேண்டுமென்று பவுல் கூறினான், பேதுருவும் அதே விதமாகத்தான் செய்தான். வெளிப்பாட்டின் மூலமாக அவன் என்ன கூறினானோ அந்த வார்த்தையில் ஒன்றைக் கூட **அவனாவும் கூட (பவுல்)** மாற்ற முடியாது என்று அவர்களை எச்சரித்தான். ஓ, தேவனுடைய சத்தத்தை அவருடைய செய்தியாளர்கள் மூலமாகக் கேட்டு, பிறகு சபைகளுக்கு கூறத்தக்கதாக அவர்களுக்கு என்ன

பரிசுத்த ஆவியால் அபிஷேகிக்கப்பட்டிருப்பதின் அடையாளமாக அந்நிய பாஷையில் பேசுதல் ஏன் இல்லையென்று இப்பொழுது உங்களால்காண ஏதுவாகயிருக்கின்றது. ஆவியானவர் எந்த ஒரு சபையின் காலத்திலும் “ஆவியானவர் சொல்லுகிறதை நாவுள்ளவன் சொல்லக்கூடவன்” என்று கூறினதேயில்லை. அது அந்நியபாஷை, பாஷைவியாக்கியானப்படுத்துதல், தீர்க்கதரிசனம், மற்றும் இதரரசியங்கள் இவைகளை அடையாளமாகக் குறிக்காமல் அது இவைகளைப் புறம்பாக்குகிறது. அடையாளம் என்னவென்றால், ஆவியானவர் கூறுவதைக் **கேட்பதே** ஆகும். ஆவியானவர் பேசுகின்றார். ஆம், ஆவியானவர் போதிக்கின்றார். அவர் வரும் போது என்ன செய்வார் என்று சரியாக அதைத்தான் இயேசு கூறினார். “அவர் எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குப் போதித்து, நான் உங்களுக்குச் சொன்ன எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுவார்” (யோவான் 14:26). அவர் சொன்னது நிறைவேறியது. சுவிசேஷங்கள் அவ்விதமாகத்தான் எழுதப்பட்டன, இயேசு பேசின அதே வார்த்தைகளை இந்த மனிதரின் சிந்தைகளுக்கு பரிசுத்த ஆவியானவரால் திரும்பவும் நினைவூட்டப்பட்டது. அதன் காரணமாகத்தான் சுவிசேஷங்கள் துல்லியமாக இருக்கின்றன. அவைகள் பரிபூரணமாக இருக்கின்றன. ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் எல்லா காரியங்களையும் அவர்களுடைய மனதிற்கு கொண்டு வந்தது மாத்திரமல்லாமல், அவர்கள் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த சத்தியத்தின் பேரில் இன்னுமாக அவர்களுக்கு போதித்தது. அந்த விதமாகத்தான் பவுல் தன்னுடைய வெளிப்பாடுகளை பெற்றுக் கொண்டான். அவன் அதைக் குறித்துக் கூறினான். ‘மேலும் சகோதரரே, என்னால் பிரசங்கிக்கப்பட்ட சுவிசேஷம் மனுஷனுடைய யோசனையின்படியானதல்லவென்று உங்களுக்குத் தெரிவிக்கிறேன். நான் அதை ஒரு மனுஷனால் கற்றதுமில்லை, இயேசு கிறிஸ்துவே அதை எனக்கு வெளிப்படுத்தினார்’ (கலா.1:11-12). அவன், பரிசுத்த ஆவியினால் போதிக்கப்பட்டான்.

ஒரு நாள் இயேசு பூமியின் மீது இருந்தபோது ஒரு குறிப்பிட்ட முக்கியம்வாய்ந்த ஒரு மனிதன் அவரை சந்திக்க வந்தான். இந்த மனிதன் “ரபீ, நீர் தேவனிடத்திலிருந்து வந்த போதகர் என்று அறிந்திருக்கிறோம்” என்றுரைத்தான். ஆனால் இயேசு அவன் பேச்சைப் பாதியிலேயே நிறுத்தி விட்டார் என்பதை நீங்கள் காணலாம். அவர் நிக்கோதேமுவிடம் திரும்பி அவர் கூறின வார்த்தைகளை இவ்விதமாக சுருக்கிக் கூறலாம். “நான் ஒரு போதகன் அல்ல, நான் பாவத்திற்கென்று பலி செலுத்தப்படும் ஆட்டுக்குட்டி. என்னுடைய ஆவியினால் புதிய பிறப்பானது நீகழக்கூடிய ஒன்றாக செய்துக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆனால் இனி வருபவர் போதகராயிருப்பார். அவர்தான் பரிசுத்த ஆவி.” இயேசு இவ்வுலகத்திலிருந்தபோது அவர் அந்த ஆட்டுக்குட்டியானவராகவும் அந்த தீர்க்கதரிசியாகவும் வந்தார். ஆனால் அவர் சபையின் மீது திரும்புவதாக வந்த போது அவருடைய ஆவியினால் அவர் அந்த போதகராக ஆனார்.

ஆகவே ஒவ்வொரு காலத்திலும் அதே சத்தியத்தைத்தான் நாம் கேட்கின்றோம். “ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்” ஆனால் ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு மனிதனால் மாத்திரமே அந்த காலத்திற்குரிய வெளிப்பாட்டினைக் கேட்கமுடியும். மற்ற ஒருவராலும் முடியாது. இல்லை ஐயா. அவர்களால் முடியாது. ஏனென்றால் அது பவுல் 1 கொரி 2:6-16ல் கூறிவாரே சரியாக உள்ளது.

இது உங்களை களிகூரச் செய்ய வேண்டியதாகயிருக்கிறது. கடுமையான உணர்வுகளையும் அதிக தவறாக புரிந்துகொள்ளுதலையும் பிறப்பிக்கின்ற ஒரு மிக வினோதமான ஒரு போதகம் இருக்கின்றது. ஏனெனில் பெந்தெகொஸ்தேயினர் நீங்கள் அந்நிய பாஷையில் பேசினதான ஆக வேண்டும் அல்லவென்றால் நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியால் அபிஷேகிக்கப்படவில்லை என்று கூறுகின்றனர்.

காலத்திலும் தாமே அந்த காலத்திற்கென்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்ற ஒரேயொரு நபருக்குத்தான் கூறுகின்றார். ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் ஒரேயொரு செய்தியாளன் மாத்திரமே அந்த காலத்திற்கென்று ஆவியானவர் கூற இருப்பதை பெற்றுக் கொள்கிறான். அந்த ஒரு செய்தியாளன் தான் உண்மையான சபைக்குச் செய்தியாளன். அவன் உண்மையான மற்றும் போலியான இரண்டு “சபைகளுக்கும்” வெளிப்பாட்டின் மூலமாக தேவனுக்காக பேசுகிறான். அந்த செய்தி பிறகு எல்லாருக்கும் அறிவிக்கப்படுகின்றது. செய்தியானது எல்லாருக்கும் அறிவிக்கப்பட்டாலும் அந்தச் செய்தி ஒரு குறிப்பிட்ட தகுதிபெற்ற குழுவினால், ஒரு குறிப்பிட்ட விதத்தில் தனிப்பட்ட நபர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். அந்த குழுவின் ஒவ்வொரு தனிப்பட்ட நபரும் செய்தியாளன் மூலமாக ஆவியானவர் என்ன கூறுகின்றாரோ அதைக் கேட்கத்தக்கதான திறமையைப் பெற்றிருப்பான். இதைக் கேட்கிறவர்கள் தங்கள் சொந்த வெளிப்பாட்டை பெற்றுக் கொள்ள மாட்டனர், அல்ல வென்றால் மொத்த வெளிப்பாட்டைப் பெற்றுக் கொள்கின்ற ஒரு குழு அல்ல. ஆனால் ஏற்கனவே செய்தியாளன் தேவனிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டதை ஒவ்வொரு நபரும் கேட்டு பெற்றுக் கொள்கின்றனர்.

இதை விசித்திரமென்று நினைக்காதீர்கள், ஏனெனில் பவுல் தேவனுடைய கரத்தின் கீழிருந்து இந்த மாதிரியை அமைத்தான். அவனுடைய நாளுக்கான முழு வெளிப்பாடையும் பவுல் மாத்திரமே கொண்டிருந்தான். அவன் புறஜாதிக்கென்று நியமிக்கப்பட்ட அந்த நாளிற்குரிய செய்தியாளனும் தீர்க்கதரிசியுமென்று மற்றெல்லா அப்போஸ்தலரும் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். அவன் ஆசியாவுக்குப்போக மனதாயிருந்தபோது, அவன் மூலமாய் ஆவியானவர் கூறுவதை ஆசியாவிலுள்ள மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டனர் என்பதை தேவன் அறிந்து, அவன் அங்கு போகாமல் தடை செய்தார். அதே சமயத்தில், மக்கதோனியாவிலுள்ள

விட்டார்' என்று அந்த சத்தம் கூறவில்லை. இயேசு இதற்கு முன்பே குமாரனாயிருந்தார். அவர்கள் எல்லாருக்கும் முன்பாக, பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரை அந்த குமாரனாக அமர்த்தினார் (positioned). பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டபிறகு, வல்லமையான கிரியைகளைச் செய்து, அக்காலத்திற்குரிய தேவனுடைய முழு வெளிப்பாட்டை தேவனிடத்திலிருந்து பெற்றார். பெந்தெ கொஸ்தே காலத்திலும், அதைத் தொடர்ந்த காலங்களிலும், இதுவே மாதிரியாக இருக்கின்றது. தேவனால் தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு விசுவாசியையும், ஆவியானவர் முன்னறிந்து, அவனை நிரப்பி, வல்லமையைக் கொடுத்து, அவன் வாழும் காலத்துக்குரிய வெளிப்பாட்டையும் அளிக்கிறார்.

இப்பொழுது நாம் தொடர்ந்து கூறிக்கொண்டு வருவது என்னவென்றால் ஒரு விசுவாசிக்கு பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்டிருக்கின்ற ஒரு உண்மையான அடையாளம் என்னவென்றால் அவன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்ற அந்த காலத்தின் வார்த்தையை பெற்றுக்கொள்வதேயாகும். இதை நான் உங்களுக்குத் தெளிவாகக் காண்பிக்கட்டும்

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் அதிகாரங்கள் 2 மற்றும் 3ல் கூறப்பட்ட ஏழு சபைகளின் காலமும், புறஜாதியார் இரட்சிக்கப்பட தேவன் குறித்த காலமாகும். 'புறஜாதியாரின் நிறைவு' என்று இது வேதத்தில் அழைக்கப்படுகிறது. ஒவ்வொரு குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு சபை காலத்திலும் அது செய்தியை துவக்கும் போதும் முடிக்கும் போதும் (எபேசு, சிமிர்னா, பெர்கமு, தியத்தீரா, சர்தை, பிலதெல்பியா, லவோதிக்கேயா) வின் செய்தியாளனுக்கு எழுது; இந்த காரியங்களை அவர் கூறுகிறார், மற்றது, மற்றது ஆவியானவர் சபைகளுக்கு சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்'' (ஒருமை) என்னும் கட்டளையினால் முடிவுபெறுகிறது. இங்கே கவனியங்கள், இயேசு (ஆவியினாலே) ஒவ்வொரு சபைக்

அதனால் அவர்கள் தேவனுடைய மனிதர்களான நாக்ஸ் (Knox), மூடி (Moody), டெய்லர் (Taylor), கோபோர்த் (Goforth), என்பவர்கள் பரிசுத்த ஆவி பெற்றதை அவர்கள் மறுதலிக்கின்றனர்; அல்லது அவர்கள் அந்தரங்கமாக அந்நியபாஷை பேசி என்ன நடந்து கொண்டிருக்கிறதென்று அறியாதிருந்தனர் என்றும் கூறுகின்றனர். இப்பொழுது அது உண்மையல்ல. இல்லை ஐயா. அது முழு, மொத்த பிழையாகும். அந்நிய பாஷை ஆவியின் நிறைவின் அடையாளமல்ல. 1கொரி. 12ம் அதிகாரம் கூறும் ஆவியின் ஒன்பது வரங்களில் இது ஒன்றாகும். அந்நிய பாஷையைப் பேசிக் கொண்டே பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றதாகவோ அல்லது அந்நிய பாஷையைப் பேசுவதன் மூலம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றதாகவோ வேதத்தில் சான்றில்லை. "அவர்களெல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்ட பிறகு, வெவ்வேறு பாஷைகளிலே பேசத் தொடங்கினார்கள்" என்றும், பிறகு தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார்களென்றும் வேதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது.

அந்நிய பாஷை பேசும் அனைவரும், உண்மையான ஆவிக் குரிய அந்நியபாஷை பேசுகின்றனர் என்ற எண்ணம் இன்றைக்கு அநேக மக்களிடையே பரவியிருக்கிறது. ஆனால் அப்படியன்று. ஏனென்றால் அநேக மக்கள் ஒரு அறியப்படுகின்ற பாஷையில் பேசுகின்றனர். ஆனால் ஒரு தவறான ஆவியின் ஊக்குவித்தலினாலே பேசுகின்றனர். நாம் ஒரு கூட்டத்தில் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். மக்கள் எல்லாரும் அந்நிய பாஷையில் பேசுகின்றனர். எந்த பாஷை ஆவியினால் உண்டானதென்றும், எது பிசாசினால் உண்டானது என்றும் நம்மால் எப்படி தெரிந்து கொள்ள முடியும்? மந்திரவாதிகள் மண்டை ஓட்டிலிருக்கும் இரத்தத்தைக் குடித்து, அந்நிய பாஷை பேசி, அதன் அர்த்தத்தை விவரித்து, தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த அஞ்ஞானிகளின் மத்தியில் நான் இருந்திருக்கிறேன், கண்டிருக்கிறேன். அவர்கள் அந்நிய பாஷையிலும் எழுதுகின்றனர். இப்பொழுது அந்நியபாஷை

பேசுதல் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றதன் அந்த அடையாள மாயிருப்பின், ஒவ்வொரு அந்நியபாஷையும் தேவனால் உண்டா யிருக்க வேண்டும். ஆனால், தவறான அந்நிய பாஷை சாத்தானிட மிருந்தும், உண்மையான அந்நிய பாஷையை தேவனிடத்தி லிருந்து பெறுகிறோமென்று அந்நிய பாஷைகள்தான் அடை யாளம் என்னும் மக்கள் ஒப்புக்கொள்கின்றனர். ஆகவே என்னுடைய கேள்வி என்னவெனில் “எது உண்மையானது என்று யார் அறிவார்? பேசப்பட்டது என்ன என்று அறிந்து கொள்ள பாஷையை புரிந்துகொண்டது யார்? தவறான அந்நிய பாஷையைக் கண்டுபிடிக்க யாரிடத்தில் பகுத்தறிவின் வரமுண்டு?” இப்பொ முது நாம் இந்த பதில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது நாம் தொடர்ந்து செல்ல ஏதோ ஒன்றிருக்கும். ஆனால் அதுவரை அந்த அந்நிய பாஷைகளின் துவக்கம் என்ன என்பதைக் குறித்து நாம் ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். அந்நிய பாஷை பேசுதலின் அடையாளத்தை நீங்கள் ஆதரித்து என்ன கூறுப்பட்டது என்பதை அறியாதிருப்பீர்ப்பானால் முடிவாக நீங்கள் எல்லா அந்நிய பாஷைகளும் தேவனாலுண்டானது என்ற இடத்திற்கு வந்துவிடுவீர்கள் என்பதை நீங்கள் இப்பொழுது சரியாக காணலாம். அது, பிசாசினால் அந்நிய பாஷை பேசமுடியாது என்பதை நாம் நம்பும்படிக்கு நம்மைக் கொண்டு சென்றுவிடும். அது அப்படியல்ல; இல்லை, ஒரு நிமிடத்திற்கு கூட அல்ல. நான் அனுபவரீதியாக அறிந்திருப்பதைப் போலவே, வெளிநாட்டு களங்களில் இருக்கின்ற எந்த ஒரு உண்மையான மிஷனரியும் பிசாசுகள் கூட அந்நிய பாஷைகளில் பேசும் என்பதை மிகவுமாக அறிந்திருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பெறும்போது, அந்நிய பாஷை பேசவேண்டும் என்று வேதம் கூறவில்லை என்பதை பெந்தெகொஸ்தே வேத பண்டிதர்களும் ஒப்புக் கொள்கின்றனர். அப்போஸ்தலர் காலத்தில், மக்கள் ஐந்து முறை பரிசுத்த ஆவியி னால் நிரப்பப்பட்டபோது, மூன்று முறை அந்நிய பாஷை பேசினர்

இருந்து இதைக் கவனியுங்கள். தேவனிடமிருந்து நித்தியமாக ஒரு நபர் முன்குறிக்கப் பட்டவனாக வருவதல்ல, அது அந்த வார்த்தை அல்லது விந்தாகும். அதுவேதான். ஒரு மனிதனின் தோற்றம் தேவனுடைய சிந்தையில் முன் குறிக்கப்படுகிறது. மனித ஞானம் கிரகித்துக் கொள்ளமுடியாத முன் காலங்களில், நித்திய சிந்தையைக் கொண்ட நித்திய தேவன் “மீள்னைகள் இன்னும் பிறவாமலும், நல்வினை தீவினை ஒன்றும் செய்யாமலிருக்கையில், யாக்கோபைச் சீநேகீத்து ஏசாவை வெறுத்தேன்” என்று தீர்மானித்தார். இது தேவனுடைய சிந்தனையேயன்றி வேறொன்று மில்லை. பிறகு அந்த சிந்தனை வெளிப்பட்டது. ஏசாவும், யாக்கோபும் தோன்றி, யாக்கோபு தேவனுடைய தீர்மானத்தின்படி மீட்கப்பட்டான். யாக்கோபு மட்டுமே விந்தாயிருந்தான். யாக்கோபு தேவனின் சந்ததியாயிருந்தபடியால், அவனுடைய புத்திர பாகத்தையும், அவன் தேவனோடு செய்த உடன்படிக்கையையும் கௌரவித்தான். நீங்களும் உண்மையான விந்தாயிருந்தால், தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்பீர்கள்; அப்பொழுது ஆவியானவர் உங்களைக் கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்குள் ஞானஸ் நானம் பண்ணி, உங்களை நிறைத்து, வல்லமைப் படுத்துவார். உங்களுடைய காலத்துக்குரிய சத்தியத்தை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள் வீர்கள். வார்த்தையானது உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப் படும்பொழுது உண்மையான அத்தாட்சி என்பது தெளிவாகின்றது மறுபடியும், கவனியுங்கள், இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் வெளிப்பட்ட ராஜரீக சந்ததியாவார் (Royal Seed). அவர் ஒரு மானிட சரீரத்தில் ஜீவித்தார். ஆவியானவர் உரைத்ததைக் (வார்த்தையை பிரத்தியட்சமான சிந்தை) கேட்டு, யோர்தான் நதியில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்த வுடனே, பரிசுத்த ஆவி அவர் மேல் இறங்கி, பின்னர் “இவர் என்னுடைய நேசகுமாரன், இவரில் பிரியமாயிருக்கிறேன்” என்னும் சத்தமுண்டாயிற்று. ‘இவர் என்னுடைய குமாரனாகி

கிறிஸ்துவின் ஆவியினால் மறுபிறப்பு அடைந்து, பின்பு பரிசுத்த ஆவியினால் வல்லமையைப் பெறுகிறோம் என்று சிலர் நினைப்பது முற்றிலும் தவறாகும். அது உண்மையாயின், நம்முடைய இரட்சிப்பில் பிதாவுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், அவரை அவமதிக்கிறவர்களாயிருப்போம். இரட்சிப்பு கர்த்தருடையது என்று வேதம் போதிக்கிறது. மூன்று கடவுள்கள் இருப்பார்களாயின், **பிதாவுக்கும்** அதில் பங்கிருக்கவேண்டும், இயேசு கிறிஸ்துவே தேவனென்றும் **அவரே** விசுவாசிக்குள் வாசம் செய்கிறாரென்றும் வேதம் தெளிவாகக் கூறுகிறது. பிதா வேறொரு தேற்றரவாளனை அனுப்புவாரென்று இயேசு கூறினார் (யோவான் 14:16). **அவர்** (இயேசு) அவர்களோடு வாசம் பண்ணி, பின்பு **அவர்களுக்குள்** இருப்பாரென்று 17-ம் வசனம் கூறுகிறது. 18-ம் வசனத்தில், அவரே அவர்களிடத்தில் வருவதாக உரைக்கிறார். பின்னர் சீஷர்களிடத்தில் (23-ம் வசனம்), “நாங்கள் (பிதாவும், குமாரனும்) அவனிடத்தில் வந்து அவனோடே வாசம் பண்ணுவோம்” என்று அவர் கூறுகிறார். பிதா, குமாரன், பரிசுத்த ஆவி எல்லாரும் ஒரே நேரத்தில் வருகிறார்கள்; ஏனெனில் தேவத்தவத்தில் **அது ஒரேயொரு நபராகும்**. பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினது. ஆவி இருமுறை வந்து மக்களை அபிஷேகிப்பதில்லை. அநேகர் சத்தியத்தை அறியாதவர்களாய், பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசுவை விசுவாசித்து அதோடு நின்றுவிடுகின்றனர். அவர்கள் தொடர்ந்து பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதில்லை.

இந்த பொருளைக் குறித்து நான் முடிக்கு முன்பு, உங்கள் மனதில் ஒரு கேள்வி இருக்கிறதென்று நான் அறிவேன். ஆத்துமாக்கள் தொடக்கத்திலிருந்து ஜீவனோடிருக்கின்றன (Preexistence of souls) என்னும் மார்மோனின் கொள்கையை நான் நம்புவதாக நீங்கள் எண்ணவேண்டாம். இதைக் குறித்தும், மறுஜென்மம் எடுப்பதைக் குறித்தும் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. ஜாக்கிரதையாக

என்று அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகளின் புத்தகத்தில் குறித்திருக்கிறபடியால், பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்திற்கு அந்நிய பாஷை அடையாளமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் ஊகிக்கின்றனர். இரண்டுவிதமான அந்நிய பாஷைகளுண்டென்றும், அவைகளிலொன்று பரிசுத்த ஆவியைப் பெறும்போது பேசப்படுகிறதென்றும் அதுதான் ‘அடையாளமென்றும்’, மற்றது விசுவாசிக்கும் போது அந்நியபாஷையின் வரம் பெற்று அடிக்கடி பேசப்படுமென்றும், வேதத்தின் ஆதாரமின்றி இவர்கள் கூறுகின்றனர். அல்லாமலும், அவர்கள் ஆவியைப் பெற்றுக் கொண்டோம் என்பதன் அடையாளமாக ஒரு தடவை பேசிவிட்டு, மறுபடியுமாக நீங்கள் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று கூறுகின்றனர். இன்னும் ஒரு முறை வேதத்தில் இதற்கு சான்று இருக்கிறதா என்று பார்க்க நாம் ஆவலாக இருக்கிறோம். அது அங்கே இல்லையெனில், தேவன் அதைப் பேசவில்லை என்பதாகும். தேவனுடைய அந்த வார்த்தையோடு எதையாகிலும் கூட்டும் மனுஷனுக்கு ஐயோ! ஆனால் **அவர்கள் முழுமையாக அசட்டை பண்ணுகிற, இந்த அதே காரியத்தகுறித்து வார்த்தையில் ஏதோ ஒன்று அங்கே இருக்கிறது**. மனுஷர் பாஷை, தூதர் பாஷை உண்டென்று 1கொரி 13ம் அதிகாரம் கூறுகிறது. மனுஷர் பாஷை எல்லாரும் புரிந்து கொள்ளும் பாஷையாகும். அறியாத அல்லது தூதர் பாஷையை யாரும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. தூதர் பாஷையைப் பேசி பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதாக நவீன பெந்தெகொஸ்தேகாரர் கூறுகின்றனர், அவர்கள் குதிரைக்கு முன்பாக பாரம் இழுக்கும் இரு சக்கர வண்டியை வைக்கின்றனர். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற மக்கள், அவிசுவாசிகளும் கேட்டு புரிந்து கொள்ளும் பாஷையில் பேசினரென்று அப்போஸ்தலருடைய நடப்புகளின் புத்தகத்தில் (2ம் அதிகாரம்) எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுது தேவன் அமைதியாக இருப்பாரென்றால் நாமும் அமைதியாக இருப்பது நல்லது. ஆனால் அவர் எங்கே

பேசியிருக்கின்றாரோ அதை நாமும்பேசுவது நல்லதாயிற்றே, அவர் ஏற்கனவே கூறியிருப்பதை கூறுங்கள். அடையாளத்தை நமக்கு கூறியிருக்கிறார், அல்லது பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்பட்ட பிறகு என்ன சம்பவிக்குமென்றால், எல்லா சத்தியத்தையும் போதிக்கின்ற அந்த போதகரை நாம் கொண்டிருப்போம். இவர் உள்ளே வாசம் செய்யும் போதகர்; வெளிப்புறமாகக் காணும் போதகரல்ல. பரிசுத்த ஆவி உள்ளே வாசம் செய்யா விட்டால், சத்தியத்தை நாம் தினந்தோறும் கேட்டாலும் அதன் வெளிப்பாடுகளைப் பெறாததனால், நாம் அதை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. பவுலின் நாட்களிலும், சத்தியத்தை ஏற்றுக் கொள்வதே ஆவியானவர் உள்ளே வாசம் செய்ததன் அடையாளமாயிருந்தது. பரிசுத்த ஆவியினாலே நிரப்பப்பட்டவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைப் பெற்றுக்கொண்டு அதனால் ஜீவித்தனர். ஆவியைப் பெறாதவர்கள், மாம்ச சிந்தையுள்ளவர்களாக சத்தியத்தைக் கேட்டு, அதற்குத் தவறான அர்த்தம் கொடுத்து, பாவத்தில் பிரவேசித்தனர்.

ஒவ்வொரு காலத்திலும், (உண்மையான விசுவாசிக்கு ஒவ்வொரு காலமும் பரிசுத்த ஆவியின் காலமாகும்) — நான் கூறுகிறேன், ஒவ்வொரு காலத்திலும் அடையாளம் அதே விதமாகத்தான் இருக்கிறது. ஆவியை, அந்த போதகரை கொண்டிருந்தவர்கள் வார்த்தையைக் கேட்டனர், அவர்களுக்குள் இருந்த அந்த ஆவி வார்த்தையை எடுத்து அதை அவர்களுக்கு போதித்தது (அதை வெளிப்படுத்தியது); அவர்கள் அந்த செய்தி யாளனையும் அவனுடைய செய்தியையும் கேட்டு, அதை எடுத்து அதை ஜீவித்த அந்த குழுவைச் சேர்ந்தவராவர்.

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் இறங்கின போதும், கொர்நேலியு வீட்டில் புறஜாதிகள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்ற நாளில் மக்கள் அந்நிய பாஷையில் பேசினதால், அதுவே

அனுப்பினார். ஆகையால் இனி நீ அடிமையாயிராமல் புத்திரனாயிருக்கிறாய்; நீ புத்திரனேயானால், கிறிஸ்து மூலமாய்த் தேவனுடைய சுதந்தரனாயிருக்கிறாய்” (கலா.4:4-7). ஆம், இயேசு கிறிஸ்து தோன்றி, சிலுவையில் மரித்து மரணத்தின் மூலம், (கிரயத்திற்கு கொள்ளுதலின் மூலம் அல்லது வாங்குதலின் மூலம் மூல சொந்த காரரிடத்திற்கு திரும்பக் கொண்டு செல்லுதல்) அவருடைய புத்திரராகிய நம்மை மீட்டுக்கொண்டார். நம்மைப் புத்திரராக அவர் ஆக்கிக் கொள்ளவில்லை. ஏனெனில் நாம் தொடக்கத்திலிருந்தே புத்திராயிருக்கிறோம். புத்திர ஸ்தானத்தை அவர் நமக்கு மீண்டும் அளித்தார். மாமசத்திலிருந்த போது, நாம் அவருடைய புத்திர ரென்று அறிந்து கொள்ளவில்லை. மீசாசினால் நாம் அடிமைப்படுத்தப் பட்டோம். என்றாலும் நாம் அவர் புத்திரர், “மேலும் நீங்கள் புத்திரராயிருக்கிறபடியினால், அப்பா மரிதாவே! என்று கூப்பிடக்கூடாதே தேவன் தமது குமாரனுடைய ஆவியை உங்கள் இருதயங்களில் அனுப்பினார்.” பெந்தெகொஸ்தே நாளன்று அவருடைய புத்திரரின் மேல் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினது. கொரிந்து பட்டணத்திலும் வசனத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த அவருடைய புத்திரரின்மேல் பரிசுத்த ஆவி இறங்கினது.

அப்படியெனில், பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் என்றால் என்ன? பரிசுத்த ஆவி நம்மைக் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணுவதே, பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் அர்த்தம். இதுதான் மறுபிறப்பு. நாம் வசனத்தைக் கேட்டு, மனந் திரும்பி, தேவனைப் பற்றும் நல் மனச்சாட்சியின் உடன்படிக்கையைத் தண்ணீரில் கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் நாமத்தினால் ஞானஸ்நானம் பெற்று நிறைவேற்றிய பிறகு, பரிசுத்த ஆவி நம்மை நிரப்பி, மறுபிறப்பின் அனுபவத்தைக் கொடுக்கிறது.

தேவன் ஒருவரே என்னும் சத்தியத்தை எல்லாரும் விசுவாசித்தால், நான் இதுவரை கூறியது சுலபமாக விளங்கும். தெய்வத்துவத்தில் மூன்று ஆட்களில்லை. தேவன் ஒருவரே. நாம்

என்றாலும் ஒருவாறு தீனியைப் பொறுக்கிற்று. ஆனால் ஒரு நாள் தாய் கழுகு ஆகாயத்தில் பறந்து கொண்டிருக்கும்போது, கழுகுக் குஞ்சை கண்டுவிட்டது. அது அதிவேகமாய்த் தாழ் வந்து, சத்தம் போட்டு, தன்னிடத்தில் பறந்துவர கழுகுக் குஞ்சை அழைத்தது. இதுவரை கழுகின் சத்தத்தைக் கேட்காத கழுகுக் குஞ்சு, முதன் முறையாக அதைக் கேட்டபோது, ஒருவித உணர்ச்சி அதற்குத் தோன்றி, தாய்க் கழுகிடம் பறந்துசெல்ல வாஞ்சை கொண்டது; என்றாலும் பறக்க முயற்சி செய்ய பயந்தது. மறுபடியும் தாய்க் கழுகு சத்தம்போட்டு அழைத்தது. அப்பொழுது கழுகுக் குஞ்சு சத்தம்போட்டு பயத்தைத் தெரிவித்தது. தாய்க் கழுகு தொடர்ந்து சத்தமிட, தாயின் சத்தத்தைக் கேட்டு கழுகுக் குஞ்சு ஆகாயத்தில் பறந்து சென்றது. கழுகுக்குஞ்சு எப்பொழுதுமே கழுகுக் குஞ்சா யிருந்தது. கோழிக்குஞ்சைப் போன்று சிறிது காலம் பாவனை செய் தாலும், அதற்குத் திருப்தியில்லை. தாய்க் கழுகின் சத்தம் கேட்ட வுடனே, அதற்குரிய இடத்திற்குப் பறந்து சென்றது. அவ்வாறே, உண்மையான தேவகுமாரன், வார்த்தையின் மூலம் ஆவியான வரின் சத்தத்தைக் கேட்கும்போது, அவன் யாரென்பதை உணர்ந்து, மகத்தான தீர்க்கதரிசி கழுகினிடத்தில் பறந்துசென்று, அவரோடு சதா காலங்களிலும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் உன்னதங்களில் வீற்றிருப்பான்.

பரிசுத்த ஆவியின் ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்ததான நம்முடைய வெற்றிசீறந்த தலைக்கல் இப்பொழுது வருகின்றது. “நாம் புத்திர சவீகாரத் தையடையும்படி நியாயப் பிரமாணத்திற்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களை மீட்டுக் கொள்ளத்தக்கதாக, காலம் நிறை வேறினபோது, ஸ்திரீயினிடத்தில் பிறந்தவரும் நியாயப் பிரமாணத்திற்குக்கீழான வருமாகிய தம்முடைய குமாரனைத் தேவன் அனுப்பினார். மேலும் நீங்கள் புத்திரராயிருக்கிற படியினால், அப்பா பிதாவே! என்று கூப்பிடத்தக்கதாக தேவன் தமது குமாரனுடைய ஆவியை உங்கள் இருதயங்களில்

பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தின் அடையாளமென்று நினைக்க வழியுண்டு. ஆனால் இவ்விருசமயங்களிலும், அவர்கள் பேசின அந்நிய பாஷைகளைக் கூடியிருந்த மக்கள் புரிந்து கொண்டனர். இது நவீன பெந்தெகொஸ்தே கூட்டங்களில் காணப்படும் பாபேலின் குழப்பத்தினின்று வித்தியாசப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சிந்தனையை நாம் விட்டுவிட வேண்டுமென்று நம்மை உந்தித்தள்ள இது போதுமானதாக இல்லையென்றாலும், அந்நிய பாஷையில் பேசியிராத மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில், வார்த்தையின் ஞானம், ஆவிகளைப் பகுத்தறிதல், வார்த்தைக் குறித்த அறிவு, விசுவாசம், சுகமளித்தல் மற்றும் அற்புதங்கள் போன்ற இன்னும் மற்ற எட்டு வரங்களையும் கொண்டிருக்கின்றனரே என்னும் கூற்றை நம்மிடம் கொண்டு வந்தால் எப்படியிருக்கும்? ஆவிக்குரிய வரங்கள் ஒன்பதிலும், அந்நிய பாஷை பேசுவது மிகவும் குறைந்த வரமாகும் என்பதை வைத்துக் பார்த்தால் இந்த கருத்தானது மிகவும் ஆவலை உண்டு பண்ணுகிற ஒன்றாக உள்ளதே; ஆகவே நாம் அந்நிய பாஷையில் பேசாத மக்கள், அல்லது அந்நிய பாஷையில் பேசியிராத மக்கள், அந்நிய பாஷையில் பேசுகின்ற மக்களைக் காட்டிலும் மகத்தான வரங்களை உபயோகிக்கின்றதைக் காண்கையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு போதகத்தை முன்பிருந்ததை விட இன்னும் அதிகமான விதத்தில் நாம் நிராகரிக்க வேண்டும். இதைக் காட்டிலும் மேலான வரங்களைப் பெற்றவர்களை நாம் நன்றாக அறிந்திருப்பதால், பெந்தெகொஸ்தேகாரரின் போதனையை நாம் முற்றிலும் நிராகரிக்க வேண்டும்.

வேதம் கூறாத எதையும் நாம் கூறுவது தவறாகும். பரிசுத்த ஆவியானவரின் கிரியையானது, மற்றும் அந்த ஸ்தோத்தரிக்கப் பட்ட நபரின் வெளிப்படுத்தலானது ஒவ்வொரு காலத்தின் சத்தியத்தை அந்த காலத்தின் உண்மையான வித்திற்கு கொண்டு வரும் என்று

வேதாகமம் நமக்கு போதித்திருக்கையில், அப்படியானால் அந்த ஆவியானது அந்த நபருக்குள் வாசம் செய்ய வேண்டும் அல்லவென்றால் அவனால் அந்த நேரத்தின் சத்தியத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆமென். அது முற்றிலும் சரியானதாகும். ஆகவே இந்த காலங்கள் ஏதாவதொன்றை வெளி கொணருமென்றால், அவைகள் நிச்சயமாக இந்த சத்தியத்தை வெளியே கொண்டுவரும், அதை வெளிப்படுத்தும்

நாம் இந்த பொருளின் பேரில் கடந்து செல்வதற்கு முன் வார்த்தையின்படி பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் என்பது என்ன என்று நான் தெளிவாக்க விரும்புகிறேன். அது என்னைப் பொறுத்த வரையில் அல்ல, மற்றும் உங்களைப் பொறுத்தவரை அல்ல. அது “கர்த்தர் உரைக்கிறதாவது” என்பதன்படிதான் இருக்கவேண்டும், இல்லையேல் நாம் தவறாக நடத்தப்படுகிறோம். ஆமென்.

ஆரம்பமாக நான் நடத்தும் கூட்டங்களில், ஒரு சவிசேஷ ஆராதனை, அல்லது ஏதோ ஒரு போதக செய்திக்குப் பிறகு, நான் வலையை வீசி மக்களிடமிருந்து அவர்களுடைய பிரதியுத்தரத்தை நான் அழைப்பதுண்டு: அவர்கள் முன் வந்து, பரிசுத்த ஆவியைப் பெற அவர்களை நான் அழைப்பதுண்டு அவர்களை. முன் வந்தவர்கள் ஏற்கனவே மறுபடியும் பிறந்தவர்களானதால், பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைப் பெறுவதற்காகவே அவர்களை அழைக்கிறேன் என்று என்னுடைய பெந்தெகொஸ்தே நண்பர்கள் எண்ணினர். ஆகவே நான் இந்த மக்களிடம் உரையாட ஆவியால் நிரப்பப்பட்டவர்களை நான் அழைத்த போது இந்த அருமையான வர்கள் (ஆவியில் நிரப்பப்பட்டவர்) முந்திக் கொண்டு வந்து, ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படியாய் அழைப்பை ஏற்று முன் வந்த அவர்கள் தேவனிடம் ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்றும் அந்நிய பாஷையில் பேசுவதில் நம்பிக்கை வைக்கவேண்டும் என்கிற விதத்தில் செய்ய ஆரம்பித்தனர். இதன் காரணமாக மக்களிடையில்

இதைக் கவனமாக மனதில் கொள்ளுங்கள். இப்பொழுது அடுத்த கட்டத்திற்குச் செல்லுங்கள். ‘மீட்கப்படுதல்’ என்னும் வாக்கு ‘திரும்பவும் வாங்கிக் கொள்ளுதல்’ என்னும் அர்த்தம் பெறும். தேவன், தம்முடைய மரணத்தின்மூலம், இரத்தத்தைச் சிந்தி, தமக்குச் சொந்தமான மணவாட்டியைத் திரும்பவும் வாங்கிக் கொண்டார். அவர் அந்த உரைக்கப்பட்ட வார்த்தை மணவாட்டிகளை திரும்பவும் வாங்கிக்கொண்டார். “என் ஆடுகள் என் சத்தத்துக்குச் (வார்த்தைக்கு) செவி கொடுக்கிறது. அவைகள் எனக்குப் பின் செல்லுகிறது” (யோவான் 10:3-4). தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் எப்பொழுதும் ஆடுகளாகவே இருக்கின்றனர். பன்றியாகவோ, நாயாகவோ இருந்து, ஆடுகளாக மாறவில்லை. ஒவ்வொரு இனமும் தன் இனத்தை மாத்திரம் பிறப்பிக்கும். அது வேறொரு இனத்தைப்பிறப்பிக்க முடியாது. நாம் தேவனுடைய சிந்தையிலிருந்து மாம்சத்தில் தோன்றினதால், ஒருநாளில் அவர் சத்தத்தைக் (வார்த்தையை) கேட்கத்தான் வேண்டும். அந்த சத்தத்தின் மூலம், நம்முடைய பிதா நம்மை அழைக்கிறாரென்று அறிந்து, நாம் தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்டு, “பிதாவே, என்னை இரட்சியும், நான் உம்மிடத்தில் வருகிறேன்” என்று கெட்ட குமாரனைப்போல் கதறினோம்.

ஒரு தேவனுடைய குமாரன், அவன் குமாரனென்று அநேக நாட்களாய் அறியாமலேயே இருக்க முடியும். பார்க்கபோனால் அநேக கிறிஸ்தவர்கள் ஒரு கோழியின கீழ் பொறிந்த ஒரு கழுகு குஞ்சின் கதையைப் போன்று உள்ளனர். அந்த கழுகு ஒரு உண்மையான விசுவாசிக்கு அடையாளமாக இருக்கின்றது. ஒருநாள், ஒரு குடியானவன் கழுகுக் கூட்டிலிருந்து ஒரு முட்டையை எடுத்து, கோழி முட்டைகளோடு அவயம் வைத்தான். குறித்த காலத்தில் எல்லா முட்டைகளும் பொறித்தன. கோழிக் குஞ்சுகள் தாய்க் கோழியோடு சேர்ந்து கொக்கரித்து, குப்பையிலிருந்து தீனியைப் பொறுக்கின, கழுகுக் குஞ்சு இதைக் குறித்துக் குழப்பமுற்றது;

கிறிஸ்துவின் உண்மையான மணவாட்டி, நித்திய காலமாய் தேவனுடைய சிந்தையிலிருந்து, அவள் அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்ட காலங்களில் வந்தபோது. அது வெளிப்பட்டது. சரீரத்தில் அதினுடைய ஸ்தானத்தை எடுத்துக் கொண்டது. ஆதலால் இந்த மணவாட்டி சரியாக உரைக்கப்பட்ட வார்த்தை விந்து மணவாட்டியாகும். மணவாட்டியென்று இவர்கள் பெண்பாலில் அழைக்கப்படுவது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் “கிறிஸ்துவின் சரீரம்” என்றும் அழைக்கப்படுகின்றனர். அவள் அப்படித்தான் அழைக்கப்பட வேண்டும். ஏனென்றால் அவள் அவருக்குள் முன் குறிக்கப்பட்டிருந்தாள், அதே மூலத்தன்மையிலிருந்து வந்தவள், அவருடன் நித்தியமானவளாக இருந்து இப்பொழுது அநேக அங்கத்தினர்களுடைய சரீரத்திலிருந்து தேவனை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறாள், தேவனே ஒரே அங்கத்தினரான கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவில் தம்மை வெளிப்படுத்தினார்.

இப்பொழுது பிறகு, நாம் ஒரு முடிவிற்கு வந்து கொண்டிருக்கிறோம். நித்திய சிந்தையாகிய (Logos) தேவன், குமாரனில் வெளிப்பட்டார். தேவத்துவத்தின் பரிபூரணம் எல்லாம் சரீரப் பிரகாரமாக இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் வாசமாயிருந்தது. இயேசு கிறிஸ்து மாம்சத்தில் தோன்றிய நித்திய பிதாவாக, குமாரன் என்னும் பதவியைப் பெற்றார். அவருடைய நினைவுகளிலிருந்து நாமெல்லாரும், நம்முடைய சமயம் வரும்போது, அநேக அங்கத்தினரைக் கொண்ட உரைக்கப்பட்ட வார்த்தை வித்தாக மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டு, தேவனுடைய குமாரர் என்று அழைக்கப்படும் சிலாக்கியம் பெற்றோம். மறுபிறப்பின் மூலம் நாம் சந்ததியாகவில்லை. அவருடைய சந்ததியாய் நாம் இருந்ததால், மறுபிறப்பு அடைந்தோம். தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள் மாத்திரமே மறுபிறப்பு அடையமுடியும். நாம் வித்தாக (சந்ததியாக) இருப்பதன் காரணத்தால் உயிர்ப்பிக்கப்பட்டோம். வித்தல்லவார்களிடம் (சந்ததியாயில்லாதவர்கள்) உயிர்ப்பிக்கப்பட ஒன்றுமில்லை.

பெருமளவில் குழப்பம் நேரிடுகிறது. சரியாக நான் என்ன செய்ய முயன்றேன் என்று உங்களுக்கு கூற விரும்புகிறேன். ஒரு பாவி முன்னால் வந்து மறுப்பிறப்படைவதே ஆகும், அப்படியென்றால் பரிசுத்த ஆவியால் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் ஞானஸ்நானம் பண்ணப்பட நான் அழைக்கிறேன். இதுதான் மறுபிறப்பின் அர்த்தம். பெந்தெகொஸ்தே காலத்தில் சபையுண்டானபோது, இதுவே நேர்ந்தது. வேறு விதமாகக் கூறுவோமானால், ஆவியினால் பிறப்பதே உண்மையாக பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பெறுவதாகும். இவையிரண்டும் ஒன்றே.

இப்பொழுது இது சற்று நேரம் குழப்பமாக இருக்கும் என்று நான் உணர்கிறேன். ஏனெனில் நான் ஒரு பாப்டிஸ்ட் பிரசங்கியாக நியமனம் செய்யப்பட்டவன் என்பதை அநேக மக்கள் அறிந்துள்ளனர். பாப்டிஸ்டுகள் விசுவாசிக்கும்பொழுதே பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதாகக் கூறுவதால், அவர்கள் அதைத் தவற விட்டனர் என்று நான் இடைவிடாமல் அறிவித்திருக்கிறேன். ஏனெனில் அது சரியல்ல. விசுவாசித்த பிறகு ஒருவன் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறான். “நீங்கள் விசுவாசிகளானபோது (ஆங்கிலத்தில் Since ye believed), பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள் பரிசுத்த ஆவி உண்டு என்பதை நாங்கள் கேள்விப்படவே இல்லை என்றார்கள். அப்பொழுது அவன், அப்படியானால் நீங்கள் எந்த ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள் என்றான். அதற்கு அவர்கள்: யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானம் பெற்றோம் என்றார்கள். அப்பொழுது பவுல்: யோவான் தனக்குப் பின் வருகிறவராகிய கிறிஸ்து இயேசுவில் விசுவாசிகளாயிருக்க வேண்டும் என்று ஜனங்களுக்குச் சொல்லி மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ற ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுத்தானே என்றான். அதைக் கேட்ட போது அவர்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அல்லாமலும் பவுல் அவர்கள் மேல் கைகளை வைத்த போது, பரிசுத்தஆவி அவர்கள்

மேல் வந்தார்; அப்பொழுது அவர்கள் அந்நிய பாஷைகளைப் பேசித் தீர்க்கதரிசினம் சொன்னார்கள்” (அப்.19:2-6). அதுவே தான். பவுல் “நீங்கள் விசுவாசித்த **மீறகு** (Since), (விசுவாசித்த) **பொழுது** அல்ல (Not when) பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா?” எனது கேட்டான். அங்கே ஒரு பெரிய வித்தயாசம் உள்ளது. அப்போஸ்தலர். 19ன் படி, எபேசுவில் என்ன சம்பவித்ததோ அதுவே சரியாக மறுபடிம் எபேசியர் 1:13ல் சொல்லப்பட்டுள்ளது. நாம் விசுவாசித்த **மீறகுதான்** பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறோம். பவுல் அப்போஸ்தலன் இதைக் குறித்து எபேசு சபைக்கு எழுதுகிறான். “நீங்களும் உங்கள் இரட்சிப்பின் சுவிசேஷமாகிய சத்திய வசனத்தைக்கேட்ட **மீறகு**, (ஆங்கிலத்தில் after that ye heard the word of truth) விசுவாசிகளான பிறகு [விசுவாசிகளான **பொழுது** அல்ல] (ஆங்கிலத்தில் after that ye believed) வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியால் அவருக்குள் முத்திரை போடப் பட்டீர்கள்” (எபே.1:13). இப்பொழுது இதோ என்னுடைய கூற்று. நம்முடைய அநேக நவீன தத்துவவாதிகள் மற்றும் அடிப்படை வாதிகள் என்று கூறிக்கொள்பவர்கள் இரட்சிப்பு ஒரு குறிப்பிட்ட சமயத்தில், அநேக சமயங்களில் “ஒரு தீர்மானத்தைச் செய்தல்” என்று அழைக்கப்படுதலில் விசுவாசம் கொண்டிருக்கின்றனர், அது கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்ளுதல் அல்லது மறுபடியும் பிறத்தல் என்பதாகக் காணப்படுகிறது என்று விசுவாசிக்கின்றனர். கிறிஸ்துவின் ஆவியைப் பெறும் போது, நாம் கிறிஸ்துவை ஏற்றுக் கொள்கிறோம், அவருடைய ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுபடியும் பிறக்க வேண்டியதாயுள்ளது. அவருடைய ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள பரிசுத்த ஆவியினால் அபிஷேகம் பண்ணப்படுதல் ஆகும். ஆமென். இந்த மக்கள் விசுவாசிக்கின்றனர். அது அற்புதமானது. ஆனால் அவர்கள் அங்கேயே நின்று விடுகின்றனர். நீங்கள் விசுவாசித்த **மீறகு** பரிசுத்தஆவியைப் பெற்றுக்கொள்கிறீர்கள். அது அவ்விதமே

நம்முடைய பிதாவாகிய ஈசாக்கு என்னும் ஒருவனாலே ரெபெக் கான் கர்ப்பவதியானபோது, பிள்ளைகள் இன்னும் பிறவாமலும், நல்வினை தீவினை ஒன்றும் செய்யாமலு மிருக்கையில், தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளுதலின்படியாயிருக்கிற அவருடைய தீர்மானம் கிரியைகளினாலே நிலைநிற்காமல் அழைக்கிறவராலே நிற்கும்படிக்கு, மூத்தவன் இளையவனுக்கு ஊழியஞ் செய்வான் என்று அவருடனே சொல்லப்பட்டது. அப்படியே, யாக்கோபைச் சிநேகித்து ஏசாவை வெறுத்தேன் என்றும் எழுதியிருக்கிறது” (ரோமர் 9:7-13).. “ஆபிரகாமுக்கும் அவனுடைய சந்ததிக்கும் வாக்குத்தத்தங்கள் பண்ணப்பட்டன; சந்ததிகளுக்கு என்று அநேகரைக் குறித்து சொல்லாமல், உன் சந்ததிக்கு என்று ஒருவனைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறார். அந்த சந்ததி கிறிஸ்துவே,” (கலா. 3:16). “நீங்கள் கிறிஸ்துவினுடையவர்களானால், ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயும், வாக்குத்தத்தத்தின்படியே சுந்தரராயும் இருக்கிறீர்கள்.” (கலா.3:29). தேவன் தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை ஆபிரகாமின் **எல்லாச்சந்ததி** யாருக்கும் கொடுத்திருக்கிறார் (ரோமர் 4:16) என்று பவுல் கூறுகிறான். “**நம்மெல்லோருக்கும்** தகப்பனாகிய ஆபிரகாம்” என்று அவன் கூறும் போது, அவனையும், மற்றெல்லா விசுவாசிகளையும் ஆபிரகாமின் சந்ததியில் சேர்க்கிறான். பின்னர் இதற்கு விளக்கம் கூறி, ‘**சந்ததி**’ (ஒருமை) என்று ஒருமையில் சொல்லப்பட்டிருப்பதால் அந்தச்சந்ததி இயேசு கிறிஸ்து வென்றும், அவர்கள் வாக்குத்தத்தத்தின் பிள்ளைகள்”, அது “தெரிந்து கொள்ளப்படுதல்” அல்லது “தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளப்படுதல்” என்பதாக இருக்கின்றது. அதைத்தான் நாம் சரியாகக் கூறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இராஜரீக வித்தாக இருப்பவர்கள் தேவனால் **தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்கள்**, முன்னூற்றிக்கப்பட்டவர்கள் தேவனால் முன்னறியப்பட்டவர்கள், தேவனுடைய சீந்தையில் மற்றும் அவருடைய எண்ணங்களில் இருந்தவர்கள். இன்னும் விளக்கமாக கூற வேண்டுமெனில்,

குறித்துப் பிரசங்கித் தான், பிலிப்பு செய்த அதிசயங்களை ஜனங்கள் கேள்விப்பட்டோடுக் கண்டு, அவனால் சொல்லப்பட்டவைகளை ஒருமனப்பட்டுக் கவனித்தார்கள். அநேகரிலிருந்து அசுத்த ஆவிகள் மிகுந்த சத்தத்தோடே கூப்பிட்டு அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டது. அநேக திமிர்வாதக்காரரும் சப்பாணிகளும் குணமாக்கப்பட்டார்கள், அந்தப் பட்டணத்திலே மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. சீமோன் என்னும் பேர்கொண்ட ஒரு மனுஷன் அந்தப் பட்டணத்திலே மாயவித்தைக்காரனாயிருந்து, தன்னை ஒரு பெரியவனென்று சொல்லி, சமாரியா நாட்டு ஜனங்களை பிரமிக்கப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான். தேவனுடைய பெரிதான சக்தி இவன்தான் என்று எண்ணி, சிறியோர் பெரியோர் யாவரும் அவனுக்குச் செவிகொடுத்து வந்தார்கள். அவன் அநேக கால மாயத் தன்னுடைய மாயவித்தைகளினாலே அவர்களை பிரமிக்கப் பண்ணினதினால் அவனை மதித்து வந்தார்கள். **தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவனுடைய நாமத்துக்கும் ஏற்றவைகளைக் குறித்து, மீலிப்பு பிரசங்கித்ததை அவர்கள் விசுவாசித்த போது, புகழும் ஸ்திரீகளும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அப்பொழுது சீமோனும் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்று, பிலிப்பைப் பற்றிக்கொண்டு, அவனால் நடந்த அடையாளங்களையும் பெரிய அற்புதங்களையும் கண்டு பிரமித்தான். சமாரியர் வசனத்தை ஏற்றுக் கொண்டதை எருசலேமிலுள்ள அப்போஸ்தலர் கேள்விப்பட்டு, பேதுருவையும் யோவானையும் அவர்களிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள். இவர்கள் வந்தபோது, அவர்களில் ஒருவனும் மரிசுத்த ஆவியைப் பெருமல் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானத்தை மாத்திரம் பெற்றிருக்கிறவர்களாகக் கண்டு அவர்கள் மரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் மரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள்'' (அப்.8:5-17). 12-ம் வசனத்தின்படி, அவர்கள்**

உருவாக்கப்பட்டு அவனுடைய ஆவிக்குரிய சரீரம் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டபோது, அப்பொழுது ஆதாமைக் குறித்த தேவனுடைய சிந்தனை வெளிப்பட்டது, அந்த நித்திய சிந்தனைகள் இப்பொழுது பிரத்தியட்சமானது.

இவ்வாறு, மோசே, எரேமியா, யோவான் ஸ்நானம் முதலியவர்கள் தேவனுடைய சிந்தனையில் உண்டாயிருந்து காலங்களில் வெளிப்பட்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த காலத்தின் தேவனுடைய நித்திய சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக இருந்தனர். பிறகு நாம் இயேசுவாகிய லோகாஸீற்கு வருகிறோம். அவர் வெளிப்பட்ட பரிபூரணமான முழுமையான சிந்தனை ஆவார். பிறகு அவர் வார்த்தை என அறியப்பட்டார். அது தான் அவர், என்றென்றும் அவ்விதமாக இருப்பார்.

“அவர் உலகத் தோற்றத்திற்கு முன் அவருக்குள் (இயேசு) நம்மைத் தெரிந்து கொண்டார்” என்று அது கூறுகிறது. நாம் அவருடைய சிந்தையில் அவரோடு கூட உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னமே இருந்தோம் என்பது அதன் அர்த்தமாகும். அப்படியெனில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர் அனைவருக்கும் அது நித்தியத் தன்மையை அளிக்கின்றது. நீங்கள் அதிலிருந்து புறம்பாகச் செல்லவே முடியாது.

இந்த கருத்தை நான் உங்களுக்குள்ளாகச் செல்லும்படி செய்யட்டும். இயற்கை பிறப்பும், தெரிந்துகொள்ளப்படுதலின் மூலம் உண்டாகின்றது என்பதனை நீங்கள் அறிய வேண்டும். ஒரு பெண்ணின் அண்ட கோசத்திலிருந்து (ovaries) கணக்கற்ற முட்டைகள் தோன்றுகின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஏதோ ஒரு முட்டை மாத்திரம் தாம இறங்குகிறது, ஏன்? மனித இந்திரியத்திலிருந்து (sperm) ஏதோ ஒரு அங்குரம் (germ) அந்த முட்டையோடு எப்படியோ சேர்ந்து விடுகிறது. மற்றைய அங்குரங்கள் முட்டையோடு சேர முடியுமென்றாலும், அவ்வாறு செய்யாமல் அழிந்து

குறித்துப் பிரசங்கித் தான், பிலிப்பு செய்த அதிசயங்களை ஜனங்கள் கேள்விப்பட்டுக் கண்டு, அவனால் சொல்லப்பட்டவைகளை ஒருமனப்பட்டுக் கவனித்தார்கள். அநேகரிலிருந்து அசுத்த ஆவிகள் மிகுந்த சத்தத்தோடே கூப்பிட்டு அவர்களை விட்டுப் புறப்பட்டது. அநேக திமிர்வாதக்காரரும் சப்பாணிகளும் குணமாக்கப்பட்டார்கள், அந்தப் பட்டணத்திலே மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாயிற்று. சீமோன் என்னும் பேர்கொண்ட ஒரு மனுஷன் அந்தப் பட்டணத்திலே மாயவித்தைக்காரனாயிருந்து, தன்னை ஒரு பெரியவனென்று சொல்லி, சமாரியா நாட்டு ஜனங்களை பிரமிக்கப் பண்ணிக் கொண்டிருந்தான். தேவனுடைய பெரிதான சக்தி இவன்தான் என்று எண்ணி, சிறியோர் பெரியோர் யாவரும் அவனுக்குச் செவிகொடுத்து வந்தார்கள். அவன் அநேக கால மாயத் தன்னுடைய மாயவித்தைகளினாலே அவர்களை பிரமிக்கப் பண்ணினதினால் அவனை மதித்து வந்தார்கள். **தேவனுடைய ராஜ்யத்துக்கும் இயேசு கிறிஸ்துவனுடைய நாமத்துக்கும் ஏற்றவைகளைக் குறித்து, மீலிப்பு பிரசங்கித்ததை அவர்கள் விசுவாசித்த போது, புகழும் ஸ்திரீகளும் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். அப்பொழுது சீமோனும் விசுவாசித்து ஞானஸ்நானம் பெற்று, பிலிப்பைப் பற்றிக்கொண்டு, அவனால் நடந்த அடையாளங்களையும் பெரிய அற்புதங்களையும் கண்டு பிரமித்தான். சமாரியர் வசனத்தை ஏற்றுக் கொண்டதை எருசலேமிலுள்ள அப்போஸ்தலர் கேள்விப்பட்டு, பேதுருவையும் யோவானையும் அவர்களிடத்திற்கு அனுப்பினார்கள். இவர்கள் வந்தபோது, அவர்களில் ஒருவனும் மரீசுத்த ஆவியைப் பெருமல் கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானத்தை மாத்திரம் பெற்றிருக்கிறவர்களாகக் கண்டு அவர்கள் மரீசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்ளும்படி அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணி, அவர்கள்மேல் கைகளை வைத்தார்கள். அப்பொழுது அவர்கள் மரீசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள்''** (அப்.8:5-17). 12-ம் வசனத்தின்படி, அவர்கள்

உருவாக்கப்பட்டு அவனுடைய ஆவிக்குரிய சரீரம் தேவனால் சிருஷ்டிக்கப் பட்டபோது, அப்பொழுது ஆதாமைக் குறித்த தேவனுடைய சிந்தனை வெளிப்பட்டது, அந்த நித்திய சிந்தனைகள் இப்பொழுது பிரத்தியட்சமானது.

இவ்வாறு, மோசே, எரேமியா, யோவான் ஸ்நானம் முதலியவர்கள் தேவனுடைய சிந்தனையில் உண்டாயிருந்து காலங்களில் வெளிப்பட்டனர். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அந்தந்த காலத்தின் தேவனுடைய நித்திய சிந்தனையின் வெளிப்பாடாக இருந்தனர். பிறகு நாம் இயேசுவாகிய **லோகாஸீற்கு** வருகிறோம். அவர் வெளிப்பட்ட பரிபூரணமான முழுமையான சிந்தனை ஆவார். பிறகு அவர் வார்த்தை என அறியப்பட்டார். அது தான் அவர், என்றென்றும் **அவ்விதமாக இருப்பார்**.

“அவர் உலகத் தோற்றத்திற்கு முன் **அவருக்குள்** (இயேசு) நம்மைத் தெரிந்து கொண்டார்” என்று அது கூறுகிறது. நாம் அவருடைய சிந்தையில் அவரோடு கூட உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னமே இருந்தோம் என்பது அதன் அர்த்தமாகும். அப்படியெனில் தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர் அனைவருக்கும் அது நித்தியத் தன்மையை அளிக்கின்றது. நீங்கள் அதிலிருந்து புறம்பாகச் செல்லவே முடியாது.

இந்த கருத்தை நான் உங்களுக்குள்ளாகச் செல்லும்படி செய்யட்டும். இயற்கை பிறப்பும், தெரிந்துகொள்ளப்படுதலின் மூலம் உண்டாகின்றது என்பதனை நீங்கள் அறிய வேண்டும். ஒரு பெண்ணின் அண்ட கோசத்திலிருந்து (overies) கணக்கற்ற முட்டைகள் தோன்றுகின்றன. குறிப்பிட்ட காலத்தில் ஏதோ ஒரு முட்டை மாத்திரம் தாழ் இறங்குகிறது, ஏன்? மனித இந்திரியத்திலிருந்து (sperm) ஏதோ ஒரு அங்குரம் (germ) அந்த முட்டையோடு எப்படியோ சேர்ந்து விடுகிறது. மற்றைய அங்குரங்கள் முட்டையோடு சேர முடியுமென்றாலும், அவ்வாறு செய்யாமல் அழிந்து

சில சமயங்கள் அவர் அப்படி இருக்கிறார் என்று நாம் கூறக்கூடும். ஆனால் அது வேத பூர்வமானதல்ல. அவர் எல்லாம் அறிந்தவருக. இருக்கிறார். அவர் எதைக் குறித்தும் புதிய கருத்தை கொள்பவர் அல்ல. ஏனெனில் அவர் தேவனாக இருக்கிறபடியால் அவருடைய சிந்தனைகள் ஆதிமுதல் அந்தம் வரை மாறாதவைகளாயிருக்கின்றன. தேவனுடைய சிந்தனைகள் நித்தியமாயிருக்கின்றன. அவைகள் கற்பனையாயிராமல் உண்மையுள்ளவைகளாயிருக்கின்றன. மனித சிந்தனைகள் வித்தியாசப்பட்டவை. மனிதன் முதலில் செய்ய வேண்டிய பணியைக் குறித்த ஒரு படத்தை வரைந்து பிறகு ஒரு நாளிலே அதை செய்முறையில் கொண்டு வந்து ஒரு பொருளாக மாற்றுகிறானே அதைக் போல அல்ல. தேவனுக்கு இது அவசியமில்லை. அவருடைய சிந்தனைகள் நித்தியமாயும் அவரின் ஒரு பாகமாயும் இருக்கின்றன.

இது எப்படி கிரியை செய்கிறதென்று பாருங்கள். ஆதாமைக் குறித்து அவருடைய சிந்தனையுண்டாயிருந்தது. ஆனால் அவருடைய சிந்தனைகளான ஆதாம், இன்னும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. “நான் ஒளிப்பிடத்திலே உண்டாக்கப்பட்டு, பூமியின் தாழ்விடங்களிலே விசித்திர விநோதமாய் உருவாக்கப்பட்ட போது, என் எலும்புகள் உமக்கு மறைவாயிருக்கவில்லை. என் கருவை உம்முடைய கண்கள் கண்டது; என் அவயவங்களில் ஒன்றாகிலும் இல்லாத போதே, அவைகள் அனைத்தும், அவைகள் உருவேற்படும் நாட்களும், உமது புஸ்தகத்தில் எழுதியிருந்தது” சங்.139:15-16 இதைக் குறித்த ஒரு சிறு கருத்தை இது உங்களுக்கு அளிக்கும். அது, நான் கூறினவிதமாக ஆதாமைக் குறித்து எழுதப்படவில்லை. ஆனால் அந்த எண்ணமானது அவருடைய சிந்தனையில் இருந்தது அது வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டிய தாயிருந்தது என்கின்ற கருத்தையும் ஞானத்தையும் இது உங்களுக்கு அளிக்கும். ஆகவே ஆதாம் பூமியின் தூளிலிருந்து

வசனத்தை விசுவாசீகரர்கள். அதன் பின்பு கர்த்தராகிய இயேசுவின் நாமத்தில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார்கள். என்றாலும், அவர்கள் இன்னும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவில்லை என்று 16-ம் வசனம் கூறுகிறது. விசுவாசித்து, சரியான முறையில் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகுதான் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றார்கள். பரிசுத்த ஆவியைப் பெற அப்2:38-39ல் பேதுரு கூறின முறையோடு இது ஒத்திருக்கிறது.

அதைக் குறித்து அற்புதமான வெளிச்சத்தைக் கொடுக்கின்ற வேறொரு வேதவசனத்தில் நாம் கண்டுகொள்ளலாம். “மரத்திலே தூக்கப்பட்ட எவனும் சபிக்கப்பட்டவன் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, கிறிஸ்து நமக்காகச் சாபமாகி, நியாயப் பிரமாணத்தின் சாபத்திற்கு நம்மை நீங்கலாக்கி மீட்டுக் கொண்டார், ஆபிரகாமுக்கு உண்டான ஆசீர்வாதம் கிறிஸ்து இயேசுவினால் புறஜாதிகளுக்கு வரும்படியாகவும், ஆவியைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வாக்குத்தத்தத்தை நாம் விசுவாசத்தினாலே பெறும்படியாகவும் இப்படியாயிற்று” (கலா.3:13-14) என்று பவுல் கூறுகிறான். “ஆபிரகாமுக்கு உண்டான ஆசீர்வாதம்” மறுபிறப்பைக் குறிக்கிறதென்றும், “ஆவியைக் குறித்துச் சொல்லப்பட்ட வாக்குத்தத்தம்” பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகத்தைக் குறிக்கிறதென்றும், இவ்விரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று வித்தியாசப்பட்டவை என்றும் கூறுதல் தவறாகும். இதைப் பின்வருமாறு அர்த்தங்கொள்ள வேண்டும். இயேசு சிலுவையில் மரித்து, அவருடைய மரணம், உயிர்த்தெழுதல் இவைகளின் மூலமாய், ஆபிரகாமுக்கு உண்டான ஆசீர்வாதம் புறஜாதிகளின் மேல் வந்தது. பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் புறஜாதிக்குக் கிடைக்கும்படி இப்படியாயிற்று.

“நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்து, பிறகு பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுங்கள்” என்று பவுல் கூறியதாக வேதத்தில் எங்கும் காணப்படவில்லை. சில வசனங்களுக்குத் தவறான அர்த்தங் கொடுத்து,

அவ்வாறு வேதத்திலிருப்பதாகச் சிலர் ஊகித்துள்ளனர். ஆனால் வேதம் ஒருக்காலும் அவ்விதம் கூறவில்லை. இயேசு கிறிஸ்துவும் இப்படி எங்கும் சொல்லவில்லை. கீழ்க்கண்ட வசனங்களை விவேகத்தோடு படியுங்கள். “பண்டிகையின் கடைசி நாளாகிய பிரதான நாளிலே இயேசு நின்று, சத்தமிட்டு, ஒருவன் தாகமாயிருந்தால் என்னிடத்தில் வந்து, பானம் பண்ணக்கடவன். வேத வாக்கியம் சொல்லுகிறபடி என்னிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவன் எவனோ, அவன் உள்ளத்திலிருந்து ஜீவத்தண்ணீருள்ள நதிகள் ஓடும் என்றார். தம்மை விசுவாசிக்கிறவர்கள் அடையப் போகிற ஆவியைக் குறித்து இப்படிச் சொன்னார். இயேசு இன்னும் மகிமைப் படாதிருந்த படியினால் பரிசுத்த ஆவி இன்னும் அருளப்படவில்லை” (யோவான் 7:37-39). ஒவ்வொரு விசுவாசியும் தன் தாகத்தைக் தீர்க்க விசுவாசத்தோடு இயேசுவண்டை வரும்போது, ஜீவத்தண்ணீருள்ள நதிகள் அவனுடைய உள்ளத்திலிருந்து பாயுமென்று இவ்வசனம் திட்டவட்டமாய் கூறுகிறது. இதுவே பெந்தெகொஸ் தேயின் அனுபவமாயிருந்தது. இதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு பின்வரும் வசனங்களைப் படியுங்கள். “நீ தேவனுடைய ஈவையும், தாகத்துக்குத்தா என்று உன்னிடத்தில் கேட்கிறவர் இன்னார் என்பதையும் அறிந்திருந்தாயானால், நீயே அவரிடத்தில் கேட்டிருப்பாய், அவர் உனக்கு ஜீவத்தண்ணீரைக் கொடுத்திருப்பார் என்றார். நான் கொடுக்கும் ஜீவத்தண்ணீரைக் குடிக்கிறவனுக்கோ ஒருக்காலும் தாகமுண்டாது; நான் அவனுக்கு கொடுக்கும் தண்ணீர் அவனுக்குள்ளே நித்திய ஜீவகாலமாய் ஊருகிற நீரூற்றாயிருக்கும் என்றார்” (யோவான் 4:10-14). ஜீவத்தண்ணீரைக் குறித்து இவ்வசனங்களிலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இது ‘நதிகள்’ என்று அழைக்கப்படாமல் ‘நீரூற்று’ என்று அழைக்கப்படுகிறது. ‘நீரூற்று’ பரிசுத்த ஆவியினால் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதையும், ‘நதிகள்’ (அதிக சக்தி வாய்ந்ததால்) பரிசுத்த ஆவியினால் வல்லமையைப் பெறுவதையும் குறிக்கின்றன என்னும் தவறான அபிப்பிராயமுண்டு. அது அவ்விதமல்ல.

தம்முடைய சொந்த தெரிந்து கொள்ளாதலான ஒரு மணவாட்டியை எடுப்பதாகும், அந்தத் தீர்மானம் அவருக்கள்ளாகவே இருந்தது, அவர் நித்திமாயிருப்பதனால், உலகத் தோற்றத்திற்கு முன்பு அது தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இப்பொழுது இதை கவனமாகக் கவனித்து இதைப் பாருங்கள். ஒரு நட்சத்திரத்தின் தூசி என்ற ஒன்று இருந்ததற்கு முன்னமே; தேவன் தேவனாக இருந்ததற்கு முன்பு (தேவன் வழிபடப்படும் ஒருவர் ஆவார். அதற்கு முன்னர் அவரை தொழுது கொள்ள யாருமே இல்லை, ஆதலால் அவர் அந்த நேரத்தில் உள்ளார்ந்த வல்லமையுடைய தேவனாக மாத்திரம் இருந்தார்) ஆகவே அவர் நித்திய ஆவியாக மாத்திரமே அறியப்பட்டிருந்தார், மணவாட்டி ஏற்கெனவே அவருடைய சிந்தையில் இருந்தாள். ஆம், அவள் இருந்தாள். அவள் அவருடைய சிந்தனைகளில் இருந்துக் கொண்டிருந்தாள். ஆகவே தேவனுடைய சிந்தனைகளைக் குறித்தென்ன? அவை நித்தியமானது, அப்படித்தானே?

தேவனுடைய சிந்தனைகள் நித்தியமானவைகளே! உங்களை நான் கேட்கட்டும், “தேவனுடைய சிந்தைகள் நித்தியமானதா?” உங்களால் இதைக் காணமுடியுமானால், அநேக காரியங்களை நீங்கள் காணலாம். தேவன் தம்முடைய தன்மை மற்றும் செயலாகிய இரண்டிலும் மாறாதவர். இதை நாம் ஏற்கனவே ஆராய்ந்து பார்த்து நிரூபித்துவிட்டோம். அவருடைய திறமை முடிவற்றது (infinite). ஆகையால் அவர் எல்லாமறிந்தவராயிருக்க வேண்டும் (omniscient) அப்படியெனில் அவர் இப்பொழுது ஒன்றையும் முதன்முறையாக அறிவதில்லை. அல்லது தமக்குத் தாமே அவர் கலந்தாலோசித்துக்கொள்வதில்லை, அல்லது அவர் எந்தக் காரியத்தைக் குறித்தும் புதிய சிந்தனையுடையவரல்ல. அவர் தாமே தம்முடைய சிந்தனையுடன் கூட்டிக்கொள்வாரானால், அப்படியானால் அவர் எல்லாம் அறிந்தவரல்ல என்றாகிவிடும்.

கொடுத்தார். அவர்கள் இரத்தத்தினாலாவது மாம்ச சித்தத்தினாலாவது புருஷனுடைய சித்தத்தினாலாவது பிறவாமல், தேவனால் பிறந்தவர்கள்.” (யோவான் 1:12-13). “தமக்கு முன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்த முள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்து கொண்டபடியே, பிரியமானவருக்குள் தாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக, தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை இயேசுகிறிஸ்து மூலமாய்த் தமக்குச் சவிகார புத்திரராகும்படி முன் குறித்திருக்கிறார்” (எபே.1:4-6). இப்பொழுது தேவனுடைய இறைமையைக் குறித்தப் பொருளில் செல்லாமல் (ஏனெனில் அதற்கு ஒரு புத்தகமே தேவையாயிருக்கும்) இங்கே இந்த வசனங்களில் நான் இதைச் சுட்டிக் காண்பிக்கட்டும். மனிதர் தங்கள் மணவாட்டியை தெரிந்து கொள்வது போன்று, இயேசு கிறிஸ்துவும் தம்முடைய மணவாட்டியைத் தெரிந்து கொள்ளுகிற ரென்று மேற்கூறிய வசனங்களின் மூலம் தெளிவாகிறது. இந்நாளில், மணவாட்டி, ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதனைத் தன் கணவனாக தெரிந்துக் கொள்ள தீர்மானிப்பதில்லை. மணவாளன் தான் ஒரு பெண்ணை விவாகத்திற்கென்று தெரிந்து கொள்ளுகிறான். (“நீங்கள் என்னைத் தெரிந்து கொள்ளவில்லை, நான் உங்களைத் தெரிந்து கொண்டேன்” யோவான் 15:16) மணவாட்டி, உலகத் தோற்றுத்துக்கு முன்னமே தெரிந்து கொள்ளப்பட்டாள் என்று வேதம் உரைக்கிறது. மணவாட்டியின் தெரிந்து கொள்ளுதலைத் தேவன் தமக்குள்ளே தீர்மானித்தார் (எபே.1:10). “தேவனுடைய தெரிந்து கொள்ளுதலின்படியிருக்கிற அவருடைய தீர்மானம் கிரியைகளினாலே நிலைநிற்காமல் அழைக்கிறவராலே நிலைநிற்கும் படிக்கு.....” (ரோமர் 9:11) என்று கூறுகிறது. இதை வேறு எவ்விதத்திலும் அர்த்தங்கொள்ள முடியாது. அந்த இருதயத்தீர்மானம், அந்த தேவனுடைய நித்தியத் தீர்மானம் என்னவென்றால்

இவையிரண்டும் ஒரே அனுபவம்தான். பரிசுத்த ஆவி வல்லமையையும் ஜீவனையும் கொடுக்கிறது. அது பெந்தெகொஸ்தே நாளில் இறங்கி வந்தது.

இந்த தவறான புரிந்துகொள்வதற்கான காரணம் என்ன? “அறிவின் விளக்கம்” (Experience), இதுதான் அதன் பதிலாகும். நாம் வசனத்தின் உண்மையான அர்த்தத்தில் சாராமல், மனித அறிவின் விளக்கவுரையில் நம்பிக்கை கொண்டதால், தவறு நிச்சயமாக ஏற்படும். ஒரேயொரு அளவு கோல், ஒரேயொரு அளவு எடுக்கும் கருவி மாத்திரம் உண்டு. அதுதான் வார்த்தை. இப்பொழுது ஜாக்கிரதையாக கவனியுங்கள். பேதுரு, “நீங்கள் மனந்திரும்பி, ஒவ்வொருவரும் பாவமன்னிப்புக்கென்று இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள், அப்பொழுது பரிசுத்த ஆவியின் வரத்தைப் பெறுவீர்கள்” என்றான். பவுல், “நீங்கள் விசுவாசிகளான பிறகு பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா” என்று கேட்டான். இங்கேதான் நம்முடைய முழு சிக்கலும் இருக்கின்றது. மக்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி, தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மேலும் சென்று பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதில்லை. பரிசுத்த ஆவியைப் பெற நீங்கள் விசுவாசிக்க வேண்டும். பரிசுத்த ஆவியை முடிவில் பெற நாம் விசுவாசிக்க வேண்டும். அதைப் பெறுவதற்கு, இயேசுவை விசுவாசிப்பது முதல் படியாகும். ஆனால் மக்கள் அதோடு நின்று விடுகின்றனர்; அல்லது ஞானஸ்நானத்தோடு நின்றுவிடுகின்றனர்; அல்லது விசுவாசித்து அதோடு நின்றுவிடுகின்றனர். நீங்கள் விசுவாசிக்கும் பொழுது பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகிறீர்கள் என்று வேதம் கூறவில்லை. அது “நீங்கள் விசுவாசித்த பிறகு பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா?” என்று கூறுகின்றது. அதனுடைய முற்றிலுமான சரியான மொழி பெயர்ப்பு என்னவென்றால்: “நீங்கள் முன்பே

விசுவாசித்துவிட்டதினால், பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொண் டீர்களா?” மக்கள் விசுவாசிக்கின்றனர், பிறகு அப்படியே நின்று விடுகின்றனர். விசுவாசித்த பிறகு மாத்திரமே பரிசுத்த ஆவியைப் பெற முடியும். மனந்திரும்பின பிறகு அவரை விசுவாசிப்பதன் மூலம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற முடியாது. விசுவாசத்தில் தொடர்ந்து ஜீவித்து அதைப் பெற வேண்டும். நீங்கள் அதைக் காண்கிறீர்களா? அடிப்படைவாதிகளிடமுள்ள தவறு அதுவே. ஏனெனில் வார்த்தை கூறுகிற பெந்தெகொஸ்தே அனுபவத்தை அநேகர் அடையாததனால், வல்லமையற்றவர்களாக விளங்கு கின்றனர்.

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எகிப்து தேசத்தைவிட்டு வெளி வந்தும், வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தைச் சுதந்தரிக்காதது போன்று இவர்களும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதொலுண்டாகும் இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கவில்லை. சுமார் இருபது லட்சம் இஸ்ரவேலர் எகிப்தைவிட்டு வெளிவந்தனர். எல்லாரும் ஒன்றாகப் பிரயாணம் செய்து, தேவனுடைய அதிசயங்களைக் கண்டு, ஒரே மனனாவைப் புசித்து, பிளந்த கன்மலையிலிருந்து தண்ணீரைப் பகர்ந்து, பகலில் மேகஸ்தம்பத்தையும், இரவில் அக்கினி ஸ்தம்பத்தையும் பின்தொடர்ந்தனர். ஆனால் இரண்டு பேர் மாத்திரம் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட தேசத்தையடைந்தார்கள். இவ்விரண்டு பேர் மாத்திரம் உண்மையான விசுவாசிகள். அது உண்மை. ஏனெனில் மற்றவர்கள் அவிசுவாசத்தின் காரணத்தால் மரித்தனர்: ஏனெனில் அவிசுவாசத்தினால் அவர்கள் அந்த தேசத்தில் பிரவேசிக்க முடியவில்லை என்று வார்த்தை கூறுகிறது (எபி.3:19). அப்பொழுதிலிருந்து அவ்விதமாகத்தான் இருந்து வருகிறது. இரண்டுபேர் பிரவேசித்தனர். பிரவேசிக்காதவர் அனைவரும் அவிசுவாசிகளே. இவ்விரு சாராருக்குமிடையே உண்டாயிருந்த வித்தியாசமென்ன? இரண்டு பேர் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தில் உறுதியாய் நின்றார்கள். வேவு பார்த்து வந்த

பத்து பேரின் இருதயம் காதேஸ் பர்னெயாவில் சோர்ந்தபோது, யோசவாவும் காலேபும் தளராமல் தேவனுடைய வார்த்தையை விசுவாசித்து, “நாங்கள் அந்த தேசத்தை நிச்சயமாய்ச் சுதந்தரித்துக் கொள்வோம்” என்று கூறினார்கள். “நான் அந்த தேசத்தை உங்களுக்குச் சுதந்தரமாக கொடுத்தேன்” என்று கர்த்தர் கூறியதை அவர்கள் முற்றிலும் நம்பினார்கள். தேவனுடைய வல்லமையையும், உத்தமத்தையும், விடுதலையளிக்கும் தன்மையையும் அவர்கள் கண்டும், அவிசுவாசங்கொண்டவர்களாகி இளைப்பாறு தலுக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. இந்த இளைப்பாறுதல் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுவதொலுண்டாகும் இளைப்பாறுதலுக்கு முன்னடையாளமாயிருக்கிறது. இந்தக் காலத்திலும் வெகு சிலர் மாத்திரம் விசுவாசத்தின் பாதையில் தொடர்ந்து பரிசுத்த ஆவியைப் பெறுகின்றனர்.

சரி, நாம் இதுவரை பார்த்தோம். இப்பொழுது இன்னுமாக நான் செல்ல விரும்புகிறேன். நான் இனிக் கூறப்போவது ஒருக்கால் உங்களை உணர்ச்சி வசப்படுத்தும். அதற்கு நான் பொறுப்பாளி அல்ல. என்றாலும், நான் தேவனுக்கும் அவருடைய வார்த்தைக்கும், தேவன் என்னை அனுப்பின ஜனத்திற்கும் உத்திர வாதமுள்ளவனாபடியால், நான் கூறவேண்டுமென்று அவர் சொல்வதை, பயபக்தியோடு கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

“பிதாவானவர் எனக்குக் கொடுத்த யாவும் என்னிடத்தில் வரும்; என்னிடத்தில் வருகிறவனை நான் புறம்பே தள்ளுவதில்லை. என்னை அனுப்பின பிதா ஒருவனை இழுத்துக் கொள்ளாவிட்டால், அவன் என்னிடத்தில் வரமாட்டான்; கடைசி நாளில் நான் அவனை எழுப்புவேன்,” என்று யோவான் 6: 37 & 44ல் கூறுகிறது. “அவருடைய நாமத்தின் மேல் விசுவாசமுள்ளவர்களாய் அவரை ஏற்றுக் கொண்டவர்கள் எத்தனை பேர்களோ அத்தனை பேர்களும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகும்படி, அவர்களுக்கு அதிகாரங்